ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக$_3$மாந்தமஹாதே$_3$ஶிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத$_2$ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேத$_3$ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித$_4$த்தாம் ஸத$_3$ா ஹ்ருதி$_3$ ॥

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த

॥ இராமாநுச நூற்றந்தாதி ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க$_3$ராமாநுஜ மஹாதே$_3$ஶிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, LaTeX, Itrans, and the iitmtam font.

ஶ்ரீ:
ஶ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

॥ இராமாநுச நூற்றந்தாதி ॥

வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை

முன்னை வினை அகல மூங்கிற் குடி அமுதன்⋆
பொன்னம் கழற்கமலப் போதிரண்டும்⋆ என்னுடைய
சென்னிக்கணி ஆகச் சேர்த்தினேன்⋆ தென்புலத்தார்க்-
கென்னுக் கடவுடையேன் யான்

நயந்தரு பேரின்பம் எல்லாம் பழுதின்றி நண்ணினர்பால்⋆
சயந்தரு கீர்த்தி இராமானுச முனி தாள் இணைமேல்⋆
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத் தமுதோங்கும்⋆ அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறை அந்தாதி ஓத இசை நெஞ்சமே!

சோமாசியாண்டான் அருளியதென்பர்

சொல்லின் தொகை கொண்டுனதடிப் போதுக்குத் தொண்டு செய்யும்⋆
நல்லன்பர் ஏத்தும் உன் நாமம் எல்லாம் என்தன் நாவினுள்ளே⋆
அல்லும் பகலும் அமரும் படி நல்கறுசமயம்
வெல்லும் பரம⋆ இராமானுச! இதென் விண்ணப்பமே

வேதப்பிரான்பட்டர் அருளியதென்பர்

இனியென் குறை நமக்கெம்பெருமானார் திருநாமத்தால்⋆
முனி தந்த நூற்றெட்டுச் சாவித் திரியென்னும் நுண்பொருளை⋆
கனி தந்த செஞ்சொல் கலித்துறை அந்தாதி பாடித் தந்தான்⋆
புனிதன் திருவரங்கத்தமுதாகிய புண்ணியனே

‡பூ மன்னு மாது பொருந்திய மார்பன்⋆ புகழ் மலிந்த
பா மன்னு மாறன்⋆ அடி பணிந்துய்ந்தவன்⋆ பல் கலையோர்
தாம் மன்ன வந்த இராமானுசன்⋆ சரணாரவிந்தம்
நாம் மன்னி வாழ⋆ நெஞ்சே! சொல்லுவோம் அவன்
நாமங்களே (1)

‡கள்ளார் பொழில் தென் அரங்கன்⋆ கமலப் பதங்கள் நெஞ்சில்
கொள்ளா⋆ மனிசரை நீங்கி⋆ குறையற்பிரான் அடிக்கீழ்
விள்ளாத அன்பன் இராமானுசன்⋆ மிக்க சீலம் அல்லால்
உள்ளாதென் நெஞ்சு⋆ ஒன்றறியேன் எனக்குற்ற பேரியல்வே (2)

பேரியல் நெஞ்சே!⋆ அடி பணிந்தேன் உன்னை⋆ பேய்ப் பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுற்றம் புலத்திப்⋆ பொருவரும் சீர்
ஆரியன் செம்மை இராமானுச முனிக்கன்பு செய்யும்⋆
சீரிய பேறுடையார்⋆ அடிக்கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கே (3)

என்னைப் புவியில் ஒரு பொருள் ஆக்கி⋆ மருள் சுரந்த
முன்னைப் பழவினை⋆ வேர் அறுத்து⋆ ஊழி முதல்வனையே
பன்னப் பணித்த இராமானுசன் பரன் பாதமும்⋆ என்
சென்னித் தரிக்க வைத்தான்⋆ எனக்கேதும் சிதைவில்லையே (4)

எனக்குற்ற செல்வம் இராமானுசன் என்று⋆ இசையகில்லா
மனக் குற்ற மாந்தர்⋆ பழிக்கில் புகழ்⋆ அவன் மன்னிய சீர்
தனக்குற்ற அன்பர் அவன் திருநாமங்கள் சாற்றும் என்பா⋆
இனக் குற்றம் காணகில்லார்⋆ பத்தி ஏய்ந்த இயல்விதென்றே (5)

இயலும் பொருளும் இசையத் தொடுத்து⋆ ஈன் கவிகள் அன்பால்⋆
மயல் கொண்டு வாழ்த்தும் இராமானுசனை⋆ மதி இன்மையால்
பயிலும் கவிகளில் பத்தி இல்லாத என் பாவி நெஞ்சால்⋆
முயல்கின்றனன்⋆ அவன் தன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே (6)

‡மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழான்⋆ வஞ்ச முக்குறும்பாம்
குழியைக் கடக்கும்⋆ நம் கூரத்தாழ்வான் சரண் கூடிய பின்⋆
பழியைக் கடத்தும் இராமானுசன் புகழ் பாடி⋆ அல்லா
வழியைக் கடத்தல்⋆ எனக்கினி யாதும் வருத்தம் அன்றே (7)

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற⋆ எம் பொய்கைப் பிரான் மறையின்
குருத்தின் பொருளையும்⋆ செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி⋆ ஒன்றத்
திரித்தன்றெரித்த திருவிளக்கைத் தன் திருவுளத்தே⋆
இருத்தும் பரமன்⋆ இராமானுசன் எம் இறையவனே (8)

இறைவனைக் காணும் இதயத்திருள் கெட⋆ ஞானம் என்னும்
நிறை விளக்கேற்றிய⋆ பூதத் திருவடி தாள்கள்⋆ நெஞ்சத்-
துறைய வைத்தாளும் இராமானுசன் புகழ் ஓதும் நல்லோர்⋆
மறையினைக் காத்து⋆ இந்த மண்ணகத்தே மன்ன வைப்பவரே (9)

மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின்⋆ கோவலுள் மா மலராள்
தன்னொடு மாயனைக்⋆ கண்டமை காட்டும்⋆ தமிழ்த் தலைவன்
பொன்னடி போற்றும் இராமானுசற்கன்பு பூண்டவர் தாள்⋆
சென்னியில் சூடும்⋆ திருவுடையார் என்றும் சீரியரே (10)

சீரிய நான்மறைச் செம் பொருள்⋆ செந்தமிழால் அளித்த⋆
பார் இயலும் புகழ் பாண் பெருமாள்⋆ சரணாம் பதுமத்
தார் இயல் சென்னி இராமானுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர் தம்⋆
காரிய வண்மை⋆ என்னால் சொல்லொணாதிக்கடல் இடத்தே (11)

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன்⋆ இணையடிப் போ-
தடங்கும்⋆ இதயத்திராமானுசன்⋆ அம் பொற் பாதம் என்றும்
கடங்கொண்டிறைஞ்சும் திரு முனிவர்க்கன்றிக் காதல் செய்யாத்⋆
திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே⋆ அடியேன் அன்பு செய்வதுவே (12)

செய்யும் பசுந் துளபத் தொழில் மாலையும்⋆ செந்தமிழில்
பெய்யும்⋆ மறைத் தமிழ் மாலையும்⋆ பேராத சீர் அரங்கத்-
தையன் கழற்கணியும் பரன் தாள் அன்றி⋆ ஆதரியா
மெய்யன்⋆ இராமானுசன் சரணே கதி வேறெனக்கே (13)

கதிக்குப் பதறி⋆ வெங்கானமும் கல்லும் கடலும் எல்லாம்⋆
கொதிக்கத் தவஞ்செய்யும் கொள்கை அற்றேன்⋆
கொல்லி காவலன் சொல்
பதிக்கும் கலைக் கவி பாடும் பெரியவர் பாதங்களே⋆
துதிக்கும் பரமன்⋆ இராமானுசன் என்னைச் சோர்விலனே (14)

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால்⋆ தொல்லை மாலை ஒன்றும்
பாராதவனைப்⋆ பல்லாண்டென்று காப்பிடும்⋆ பான்மையன் தாள்
பேராத உள்ளத்திராமானுசன் தன் பிறங்கிய சீர்⋆
சாரா மனிசரைச் சேரேன்⋆ எனக்கென்ன தாழ்வினியே (15)

‡தாழ்வொன்றில்லா மறை தாழ்ந்து⋆ தலமுழுதும் கலியே
ஆள்கின்ற நாள் வந்து⋆ அளித்தவன் காண்மின்⋆ அரங்கர் மௌலி
சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள் தொல் அருளால்⋆
வாழ்கின்ற வள்ளல்⋆ இராமானுசன் என்னும் மா முனியே (16)

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும்⋆ இன்பங்கள் மொய்த்திடினும்
கனியார் மனம்⋆ கண்ண மங்கை நின்றானை⋆ கலை பரவும்
தனியானையைத் தண் தமிழ் செய்த நீலன் தனக்கு⋆ உலகில்
இனியானை⋆ எங்கள் இராமானுசனை வந்தெய்தினரே (17)

எய்தற்கரிய மறைகளை⋆ ஆயிரம் இன் தமிழால்
செய்தற்குலகில் வரும்⋆ சடகோபனைச்⋆ சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்கள் எல்லாம்⋆
உய்தற்குதவும்⋆ இராமானுசன் எம் உறு துணையே (18)

உறு பெருஞ்செல்வமும்⋆ தந்தையும் தாயும்⋆ உயர் குருவும்
வெறி தரு பூமகள் நாதனும்⋆ மாறன் விளங்கிய சீர்
நெறி தரும் செந்தமிழ் ஆரணமே என்றிந் நீள் நிலத்தோர்⋆
அறிதர நின்ற⋆ இராமானுசன் எனக்காரமுதே (19)

ஆரப் பொழில் தென் குருகைப் பிரான்⋆ அமுதத் திருவாய்
ஈரத் தமிழின்⋆ இசை உணர்ந்தோர்கட்கு⋆ இனியவர் தம்
சீரைப் பயின்றுய்யும் சீலங்கொள் நாதமுனியை⋆ நெஞ்சால்
வாரிப் பருகும்⋆ இராமானுசன் என்தன் மா நிதியே (20)

நிதியைப் பொழியும் முகில் என்று⋆ நீசர் தம் வாசல் பற்றித்⋆
துதி கற்றுலகில் துவள்கின்றிலேன் இனி⋆ தூய் நெறி சேர்
எதிகட்கிறைவன் யமுனைத் துறைவன் இணை அடியாம்⋆
கதி பெற்றுடைய⋆ இராமானுசன் என்னைக் காத்தனனே (21)

கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும்⋆ கனலும் முக்கண்
மூர்த்தியும்⋆ மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு⋆ மூவுலகும்
பூத்தவனே! என்று போற்றிட வாணன் பிழை பொறுத்த⋆
தீர்த்தனை ஏத்தும்⋆ இராமானுசன் என்தன் சேம வைப்பே (22)

வைப்பாய வான் பொருள் என்று⋆ நல் அன்பர் மனத்தகத்தே⋆
எப்போதும் வைக்கும் இராமானுசனை⋆ இரு நிலத்தில்
ஒப்பார் இலாத உறு வினையேன் வஞ்ச நெஞ்சில் வைத்து⋆
முப்போதும் வாழ்த்துவன்⋆ என்னாம் இது அவன் மொய்
புகழ்க்கே (23)

மொய்த்த வெந் தீவினையால்⋆ பல்லுடல் தொறும் மூத்து⋆ அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன்⋆ முனை நாள்கள் எல்லாம்⋆
இன்று கண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த் தவம் போற்றும் புலைச் சமயங்கள் நிலத்தவியக்⋆
கைத்த மெய்ஞ்ஞானத்து⋆ இராமானுசன் என்னும் கார்
தன்னையே (24)

காரேய் கருணை இராமானுச⋆ இக்கடலிடத்தில்
ஆரே அறிபவர்⋆ நின் அருளின் தன்மை⋆ அல்லலுக்கு
நேரே உறைவிடம் நான் வந்து நீ என்னை உய்த்த பின்⋆ உன்
சீரே உயிர்க்குயிராய்⋆ அடியேற்கின்று தித்திக்குமே (25)

திக்குற்ற கீர்த்தி இராமானுசனை⋆ என் செய் வினையாம்
மெய்க் குற்றம் நீக்கி⋆ விளங்கிய மேகத்தை⋆ மேவு நல்லோர்
எக்குற்ற வாளர் எது பிறப்பேதியல்வாக நின்றோர்⋆
அக்குற்றம் அப்பிறப்பு⋆ அவ்வியல்வே நம்மை
ஆட்கொள்ளுமே (26)

கொள்ளக் குறைவற்றிலங்கி⋆ கொழுந்து விட்டோங்கிய உன்
வள்ளல் தனத்தினால்⋆ வல்வினையேன் மனம் நீ புகுந்தாய்⋆
வெள்ளைச் சுடர் விடும் உன் பெரு மேன்மைக்கிழுக்கிதென்று⋆
தள்ளுற்றிரங்கும்⋆ இராமானுச! என் தனி நெஞ்சமே! (27)

நெஞ்சில் கறை கொண்ட⋆ கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன்⋆ நங்கள்
பஞ்சித் திருவடிப்⋆ பின்னை தன் காதலன்⋆ பாதம் நண்ணா
வஞ்சர்க்கரிய இராமானுசன் புகழ் அன்றி என் வாய்⋆
கொஞ்சிப் பரவகில்லாது⋆ என்ன வாழ்வின்று கூடியதே! (28)

கூட்டும் விதி என்று கூடுங்கொலோ⋆ தென் குருகைப் பிரான்
பாட்டென்னும்⋆ வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னைத்⋆ தன் பத்தி என்னும்
வீட்டின் கண் வைத்த இராமானுசன் புகழ் மெய் உணர்ந்தோர்⋆
ஈட்டங்கள் தன்னை⋆ என் நாட்டங்கள் கண்டின்பம் எய்திடவே (29)

இன்பம் தரு பெரு வீடு வந்தெய்திலென்⋆ எண் இறந்த
துன்பம் தரு⋆ நிரயம் பல சூழிலென்⋆ தொல் உலகில்
மன் பல் உயிர்கட்கிறைவன் மாயன் என மொழிந்த⋆
அன்பன் அனகன்⋆ இராமானுசன் என்னை ஆண்டனனே (30)

‡ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய்⋆ நிகழ் காலம் எல்லாம் மனமே!
ஈண்டு⋆ பல் யோனிகள் தோறுழல்வோம்⋆
இன்றோர் எண் இன்றியே
காண் தகு தோள் அண்ணல் தென் அத்தி ஊரர் கழல் இணைக்கீழ்ப்⋆
பூண்ட அன்பாளன்⋆ இராமானுசனைப் பொருந்தினமே (31)

பொருந்திய தேசும் பொறையும் திறலும் புகழும்⋆ நல்ல
திருந்திய ஞானமும்⋆ செல்வமும் சேரும்⋆ செறு கலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால்⋆ வந்தெடுத்தளித்த
அருந்தவன்⋆ எங்கள் இராமானுசனை அடைபவர்க்கே (32)

அடையார் கமலத்தலர்மகள் கேள்வன்⋆ கை ஆழி என்னும்
படையோடு நாந்தகமும்⋆ படர் தண்டும்⋆ ஒண் சார்ங்க வில்லும்
புடை ஆர் புரி சங்கமும்⋆ இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்-
றிடையே⋆ இராமானுச முனி ஆயின இந்நிலத்தே (33)

நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக் கலியை⋆ நினைப்பரிய
பலத்தைச் செறுத்தும்⋆ பிறங்கியதில்லை⋆ என் பெய் வினை தென்
புலத்தில் பொறித்தவப் புத்தகச் சும்மை பொறுக்கிய பின்⋆
நலத்தைப் பொறுத்தது⋆ இராமானுசன் தன் நயப் புகழே (34)

நயவேன் ஒரு தெய்வம் நானிலத்தே⋆ சில மானிடத்தைப்
புயலே எனக்⋆ கவி போற்றி செய்யேன்⋆ பொன் அரங்கம் என்னில்
மயலே பெருகும் இராமானுசன்⋆ மன்னு மா மலர்த்தாள்
அயரேன்⋆ அருவினை என்னை எவ்வாறின்றடர்ப்பதுவே (35)

அடல் கொண்ட நேமியன்⋆ ஆருயிர் நாதன்⋆ அன்றாரணச் சொல்
கடல் கொண்ட ஒண் பொருள்⋆ கண்டளிப்ப⋆ பின்னும் காசினியோர்
இடரின்கண் வீழ்ந்திடத் தானும் அவ் ஒண் பொருள் கொண்டு⋆
அவர் பின்
படரும் குணன்⋆ எம் இராமானுசன் தன் படி இதுவே (36)

படி கொண்ட கீர்த்தி இராமாயணம் என்னும் பத்தி வெள்ளம்⋆
குடி கொண்ட கோயில்⋆ இராமானுசன் குணம் கூறும்⋆ அன்பர்
கடி கொண்ட மா மலர்த் தாள் கலந்துள்ளம் கனியும் நல்லோர்⋆
அடி கண்டு கொண்டுகந்து⋆ என்னையும் ஆளவர்க்காக்கினரே (37)

ஆக்கி அடிமை நிலைப்பித்தனை⋆ என்னை இன்றவமே
போக்கிப்⋆ புறத்திட்டதென் பொருளா முன்பு⋆ புண்ணியர் தம்
வாக்கில் பிரியா இராமானுச! நின் அருளின் வண்ணம்⋆
நோக்கில் தெரிவரிதால்⋆ உரையாய் இந்த நுண் பொருளே (38)

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும்⋆ பூங்குழலாரும் என்றே⋆
மருள் கொண்டிளைக்கும் நமக்கு நெஞ்சே!⋆ மற்றுளார் தரமோ
இருள் கொண்ட வெந் துயர் மாற்றித் தன் ஈறில் பெரும் புகழே⋆
தெருளும் தெருள் தந்து⋆ இராமானுசன் செய்யும் சேமங்களே (39)

சேம நல் வீடும் பொருளும் தருமமும்⋆ சீரிய நற்
காமமும்⋆ என்றிவை நான்கென்பர்⋆ நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமது காமம் அறம் பொருள் வீடிதற்கென்றுரைத்தான்⋆
வாமனன் சீலன்⋆ இராமானுசன் இந்த மண்மிசையே (40)

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து⋆ எங்கள் மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும்⋆ காணகில்லா⋆ உலகோர்கள் எல்லாம்
அண்ணல் இராமானுசன் வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே⋆
நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு⋆ நாரணற்காயினரே (41)

ஆயிழையார் கொங்கை தங்கும்⋆ அக் காதல் அளற்றழுந்தி
மாயும் என் ஆவியை⋆ வந்தெடுத்தான் இன்று⋆ மா மலராள்
நாயகன் எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன்⋆ அரங்கன் என்னும்
தூயவன்⋆ தீதில் இராமானுசன் தொல் அருள் சுரந்தே (42)

சுரக்கும் திருவும் உணர்வும்⋆ சொலப்புகில் வாய் அமுதம்
பரக்கும்⋆ இரு வினை பற்றற ஓடும்⋆ படியில் உள்ளீர்
உரைக்கின்றனன் உமக்கு யான் அறம் சீறும் உறு கலியை⋆
துரக்கும் பெருமை⋆ இராமானுசன் என்று சொல்லுமினே (43)

சொல்லார் தமிழ் ஒரு மூன்றும்⋆ சுருதிகள் நான்கும் எல்லை
இல்லா⋆ அறநெறி யாவும் தெரிந்தவன்⋆ எண் அருஞ்சீர்
நல்லார் பரவும் இராமானுசன் திருநாமம் நம்பிக்⋆
கல்லார் அகல் இடத்தோர்⋆ எது பேறென்று காமிப்பரே (44)

பேறொன்று மற்றில்லை⋆ நின் சரண் அன்றி⋆ அப் பேறளித்தற்-
காறொன்றும் இல்லை⋆ மற்றச் சரண் அன்றி⋆ என்றிப் பொருளைத்
தேறும் அவர்க்கும் எனக்கும் உனைத் தந்த செம்மை சொல்லால்⋆
கூறும் பரமன்று⋆ இராமானுச மெய்ம்மை கூறிடிலே (45)

கூறும் சமயங்கள் ஆறும் குலைய⋆ குவலயத்தே
மாறன் பணித்த⋆ மறை உணர்ந்தோனை⋆ மதியிலியேன்
தேறும் படி என் மனம் புகுந்தானை திசை அனைத்தும்⋆
ஏறும் குணனை⋆ இராமானுசனை இறைஞ்சினமே (46)

இறைஞ்சப் படும் பரன் ஈசன் அரங்கன் என்று⋆ இவ்வுலகத்
தறம் செப்பும்⋆ அண்ணல் இராமானுசன்⋆ என் அருவினையின்
திறம் செற்றிரவும் பகலும் விடாதென்தன் சிந்தையுள்ளே⋆
நிறைந்தொப்பற இருந்தான்⋆ எனக்காரும் நிகர் இல்லையே! (47)

நிகர் இன்றி நின்ற என் நீசதைக்கு⋆ நின் அருளின்கண் அன்றிப்
புகல் ஒன்றும் இல்லை⋆ அருட்கும் அஃதே புகல்⋆ புன்மையிலோர்
பகரும் பெருமை இராமானுச! இனி நாம் பழுதே⋆
அகலும் பொருள் என்⋆ பயன் இருவோமுக்கும் ஆன பின்னே (48)

ஆனது செம்மை அறநெறி⋆ பொய்ம்மை அறு சமயம்
போனது பொன்றி⋆ இறந்தது வெங்கலி⋆ பூங்கமலத்
தேன் நதி பாய் வயல் தென் அரங்கன் கழல் சென்னி வைத்துத்⋆
தான் அதில் மன்னும்⋆ இராமானுசன் இத்தலத்துதித்தே (49)

உதிப்பன உத்தமர் சிந்தையுள்⋆ ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திட⋆ மாறி நடப்பன⋆ கொள்ளை வன் குற்றம் எல்லாம்
பதித்த என் புன் கவிப் பாவினம் பூண்டன பாவு தொல் சீர்⋆
எதித் தலை நாதன்⋆ இராமானுசன் தன் இணை அடியே (50)

அடியைத் தொடர்ந்தெழும் ஐவர்கட்காய்⋆ அன்று பாரதப் போர்
முடியப்⋆ பரி நெடுந் தேர் விடுங்கோனை⋆ முழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுதம் இராமானுசன் என்னை ஆள வந்து⋆ இப்-
படியில் பிறந்தது⋆ மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே (51)

பார்த்தான் அறு சமயங்கள் பதைப்ப⋆ இப்பார் முழுதும்
போர்த்தான் புகழ் கொண்டு⋆ புன்மையினேனிடைத் தான் புகுந்து⋆
தீர்த்தான் இரு வினை தீர்த்து⋆ அரங்கன் செய்ய தாள் இணையோ-
டார்த்தான்⋆ இவை எம் இராமானுசன் செய்யும் அற்புதமே (52)

அற்புதன் செம்மை இராமானுசன்⋆ என்னை ஆள வந்த
கற்பகம் கற்றவர்⋆ காமுறு சீலன்⋆ கருதரிய
பற்பல் உயிர்களும் பல் உலகு யாவும் பரனதென்னும்⋆
நற்பொருள் தன்னை⋆ இந் நானிலத்தே வந்து நாட்டினனே (53)

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன⋆ நாரணனைக்
காட்டிய வேதம்⋆ களிப்புற்றது⋆ தென் குருகை வள்ளல்
வாட்டம் இலா வண் தமிழ் மறை வாழ்ந்தது⋆ மண்ணுலகில்
ஈட்டிய சீலத்து⋆ இராமானுசன் தன் இயல்வு கண்டே (54)

கண்டவர் சிந்தை கவரும்⋆ கடி பொழில் தென் அரங்கன்⋆
தொண்டர் குலாவும் இராமானுசனை⋆ தொகை இறந்த
பண் தரு வேதங்கள் பார்மேல் நிலவிடப் பார்த்தருளும்⋆
கொண்டலை மேவித் தொழும்⋆ குடியாம் எங்கள் கோக்குடியே (55)

கோக் குல மன்னரை மூவெழு கால்⋆ ஒரு கூர் மழுவால்
போக்கிய தேவனை⋆ போற்றும் புனிதன்⋆ புவனம் எங்கும்
ஆக்கிய கீர்த்தி இராமானுசனை அடைந்த பின்⋆ என்
வாக்குரையாது⋆ என் மனம் நினையாதினி மற்றொன்றையே (56)

மற்றொரு பேறு மதியாது⋆ அரங்கன் மலர் அடிக்காள்
உற்றவரே⋆ தனக்குற்றவராக் கொள்ளும் உத்தமனை⋆
நற்றவர் போற்றும் இராமானுசனை⋆ இந் நானிலத்தே
பெற்றனன்⋆ பெற்ற பின் மற்றறியேன் ஒரு பேதைமையே (57)

பேதையர் வேதப்⋆ பொருள் இதென்றுன்னி⋆ பிரமம் நன்றென்-
றோதி⋆ மற்றெல்லா உயிரும் அஃதென்று⋆ உயிர்கள் மெய்விட்-
டாதிப் பரனோடொன்றாம் என்று சொல்லும் அவ்வல்லல் எல்லாம்⋆
வாதில் வென்றான்⋆ எம் இராமானுசன் மெய்ம் மதிக்கடலே (58)

கடல் அளவாய திசை எட்டினுள்ளும்⋆ கலி இருளே
மிடைதரு காலத்திராமானுசன்⋆ மிக்க நான்மறையின்
சுடர் ஒளியால் அவ்விருளைத் துரந்திலனேல்⋆ உயிரை
உடையவன்⋆ நாரணன் என்றறிவார் இல்லை உற்றுணர்ந்தே (59)

உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகம் தொறும்⋆ திருவாய் மொழியின்
மணம் தரும்⋆ இன்னிசை மன்னும் இடந்தொறும்⋆ மாமலராள்
புணர்ந்த பொன் மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்குநிற்கும்⋆
குணம் திகழ் கொண்டல்⋆ இராமானுசன் எங்குலக் கொழுந்தே (60)

கொழுந்து விட்டோடிப் படரும்⋆ வெங்கோள் வினையால்⋆ நிரயத்-
தழுந்தியிட்டேனை⋆ வந்தாட் கொண்ட பின்னும்⋆ அரு முனிவர்
தொழும் தவத்தோன் எம் இராமானுசன்⋆ தொல் புகழ் சுடர் மிக்-
கெழுந்தது⋆ அத்தால் நல் அதிசயம் கண்ட திருநிலமே (61)

இருந்தேன் இரு வினைப் பாசம் கழற்றி⋆ இன்று யான் இறையும்
வருந்தேன்⋆ இனி எம் இராமானுசன்⋆ மன்னு மாமலர்த் தாள்
பொருந்தா நிலை உடைப் புன்மையினோர்க்கொன்றும் நன்மை செய்யாப்⋆
பெருந் தேவரைப் பரவும்⋆ பெரியோர் தம் கழல் பிடித்தே (62)

பிடியைத் தொடரும் களிறென்ன⋆ யான் உன் பிறங்கிய சீர்⋆
அடியைத் தொடரும் படி நல்க வேண்டும்⋆ அறு சமயச்-
செடியைத் தொடரும் மருள் செறிந்தோர் சிதைந்தோட வந்து⋆ இப்-
படியைத் தொடரும்⋆ இராமானுச! மிக்க பண்டிதனே! (63)

பண் தரு மாறன் பசுந்தமிழ்⋆ ஆனந்தம் பாய் மதமாய்
விண்டிட⋆ எங்கள் இராமானுச முனி வேழம்⋆ மெய்ம்மை
கொண்ட நல் வேதக் கொழுந்தண்டம் ஏந்திக் குவலயத்தே⋆
மண்டி வந்தேன்றது⋆ வாதியர்காள்! உங்கள் வாழ்வற்றதே (64)

வாழ்வற்றது தொல்லை வாதியர்க்கு⋆ என்றும் மறையவர் தம்
தாழ்வற்றது⋆ தவம் தாரணி பெற்றது⋆ தத்துவ நூல்
கூழ் அற்றது குற்றம் எல்லாம் பதித்த குணத்தினர்க்கு⋆ அந்
நாழ் அற்றது⋆ நம் இராமானுசன் தந்த ஞானத்திலே (65)

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு⋆ நாள் தொறும் நைபவர்க்கு⋆
வானம் கொடுப்பது மாதவன்⋆ வல்வினையேன் மனத்தில்
ஈனம் கடிந்த இராமானுசன் தன்னை எய்தினர்க்கு⋆ அத்-
தானம் கொடுப்பது⋆ தன் தகவென்னும் சரண் கொடுத்தே (66)

சரணம் அடைந்த தருமனுக்கா⋆ பண்டு நூற்றுவரை⋆
மரணம் அடைவித்த மாயவன்⋆ தன்னை வணங்க வைத்த
கரணம் இவை உமக்கன்றென்றி இராமானுசன்⋆ உயிர்கட்
கரண் அங்கமைத்திலனேல்⋆ அரணார் மற்றிவ்வாருயிர்க்கே (67)

ஆர் எனக்கின்று நிகர் சொல்லில்⋆ மாயன் அன்றைவர் தெய்வத்
தேரினில்⋆ செப்பிய கீதையின்⋆ செம்மைப் பொருள் தெரியப்
பாரினில் சொன்ன இராமானுசனை பணியும் நல்லோர்⋆
சீரினில் சென்று பணிந்தது⋆ என் ஆவியும் சிந்தையுமே (68)

சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து⋆ முன்னாள்
அந்தம் உற்றாழ்ந்தது கண்டு⋆ அவை என் தனக்கன்றருளால்
தந்த அரங்கனும் தன் சரண் தந்திலன்⋆ தான் அது தந்து⋆
எந்தை இராமானுசன் வந்தெடுத்தனன் இன்றென்னையே (69)

என்னையும் பார்த்தென் இயல்வையும் பார்த்து⋆ எண்ணில் பல் குணத்த
உன்னையும் பார்க்கில்⋆ அருள் செய்வதே நலம்⋆ அன்றி என்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலம் உளதே உன் பெருங்கருணை⋆
தன்னை என் பார்ப்பர்⋆ இராமானுச! உன்னைச் சார்ந்தவரே (70)

சார்ந்ததென் சிந்தை உன் தாள் இணைக்கீழ்⋆ அன்பு தான் மிகவும்
கூர்ந்தது⋆ அத் தாமரைத் தாள்களுக்கு⋆ உன்தன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென் செய்கை முன் செய்வினை நீ⋆ செய்வினை அதனால்
பேர்ந்தது⋆ வண்மை இராமானுச! எம் பெருந் தகையே (71)

கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரை⋆ காசினிக்கே
உய்த்தனன்⋆ தூய மறைநெறி தன்னை⋆ என்றுன்னி உள்ளம்
நெய்த்த அன்போடிருந்தேத்தும் நிறை புகழோருடனே⋆
வைத்தனன் என்னை⋆ இராமானுசன் மிக்க வண்மை செய்தே (72)

வண்மையினாலும் தன் மா தகவாலும்⋆ மதி புரையும்
தண்மையினாலும்⋆ இத் தாரணியோர்கட்கு⋆ தான் சரணாய்
உண்மை நல் ஞானம் உரைத்த இராமானுசனை உன்னும்⋆
திண்மை அல்லால் எனக்கில்லை⋆ மற்றோர் நிலை
தேர்ந்திடிலே (73)

தேரார் மறையின் திறம் என்று⋆ மாயவன் தீயவரைக்⋆
கூராழி கொண்டு குறைப்பது⋆ கொண்டல் அனைய வண்மை
ஏரார் குணத்தெம் இராமானுசன்⋆ அவ்வெழில் மறையில்
சேராதவரைச் சிதைப்பது⋆ அப்போதொரு சிந்தை செய்தே (74)

செய்த்தலைச் சங்கம் செழு முத்தம் ஈனும்⋆ திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும்⋆ சங்கமும் ஏந்தி⋆ நங்கண் முகப்பே
மொய்த்தலைத்துன்னை விடேன் என்றிருக்கிலும் நின் புகழே⋆
மொய்த்தலைக்கும் வந்து⋆ இராமானுச! என்னை முற்றும்
நின்றே (75)

‡நின்ற வண் கீர்த்தியும் நீள் புனலும்⋆ நிறை வேங்கடப் பொற்
குன்றமும்⋆ வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கடலும்⋆

உன்தனக்கெத்தனை இன்பம் தரும் உன் இணைமலர்த் தாள்⋆
என் தனக்கும் அது⋆ இராமானுச! இவை ஈந்தருளே (76)

ஈந்தனன் ஈயாத இன்னருள்⋆ எண்ணில் மறைக் குறும்பைப்
பாய்ந்தனன்⋆ அம்மறைப் பல் பொருளால்⋆ இப் படி அனைத்தும்
ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியினால் என் வினைகளை⋆ வேர் பறியக்
காய்ந்தனன்⋆ வண்மை இராமானுசற்கென் கருத்தினியே (77)

கருத்தில் புகுந்துள்ளில்⋆ கள்ளம் கழற்றி⋆ கருதரிய
வருத்தத்தினால் மிக வஞ்சித்து⋆ நீ இந்த மண்ணகத்தே
திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்காக்கிய பின்⋆ என்னெஞ்சில்
பொருத்தப் படாது⋆ எம் இராமானுச! மற்றோர் பொய்ப்
பொருளே (78)

பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துறந்து⋆ இந்தப் பூதலத்தே
மெய்யைப் புரக்கும்⋆ இராமானுசன் நிற்க⋆ வேறு நம்மை
உய்யக் கொள்ள வல்ல தெய்வம் இங்கு யாதென்றுலர்ந்தவமே⋆
ஐயப்படா நிற்பர்⋆ வையத்துள்ளோர் நல்லறிவிழந்தே (79)

நல்லார் பரவும் இராமானுசன்⋆ திருநாமம் நம்ப
வல்லார் திறத்தை⋆ மறவாதவர்கள் எவர்⋆ அவர்க்கே
எல்லா இடத்திலும் என்றும் எப்போதிலும் எத் தொழும்பும்⋆
சொல்லால் மனத்தால்⋆ கருமத்தினால் செய்வன்
சோர்வின்றியே (80)

சோர்வின்றி உன்தன் துணை அடிக்கீழ்⋆ தொண்டு பட்டவர்பால்⋆
சார்வின்றி நின்ற எனக்கு⋆ அரங்கன் செய்ய தாள் இணைகள்
பேர்வின்றி இன்று பெறுத்தும் இராமானுச!⋆ இனி உன்
சீர் ஒன்றிய கருணைக்கு⋆ இல்லை மாறு தெரிவுறிலே (81)

தெரிவுற்ற ஞாலம் செறியப் பெறாது⋆ வெந் தீவினையால்
உருவற்ற ஞானத்து⋆ உழல்கின்ற என்னை⋆ ஒரு பொழுதில்
பொருவற்ற கேள்வியன் ஆக்கி நின்றான் என்ன புண்ணியனோ!⋆
தெரிவுற்ற கீர்த்தி⋆ இராமானுசன் என்னும் சீர் முகிலே (82)

சீர் கொண்டு பேரறம் செய்து⋆ நல் வீடு செறிதும் என்னும்⋆
பார் கொண்ட மேன்மையர் கூட்டன் அல்லேன்⋆ உன் பத யுகமாம்
ஏர் கொண்ட வீட்டை எளிதினில் எய்துவன்⋆ உன்னுடைய
கார் கொண்ட வண்மை⋆ இராமாநுச! இது கண்டு கொள்ளே (83)

கண்டு கொண்டேன்⋆ எம் இராமாநுசன் தன்னை⋆ காண்டலுமே
தொண்டு கொண்டேன்⋆ அவன் தொண்டர் பொற்றாளில்⋆
என் தொல்லை வெந்நோய்
விண்டு கொண்டேன் அவன் சீர் வெள்ள வாரியை வாய்மடுத்து⋆ இன்-
றுண்டு கொண்டேன்⋆ இன்னம் உற்றன ஓதில் உலப்பில்லையே (84)

ஓதிய வேதத்தின் உட்பொருளாய்⋆ அதன் உச்சி மிக்க
சோதியை⋆ நாதன் என அறியாதுழல்கின்ற தொண்டர்⋆
பேதைமை தீர்த்த இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர்⋆
பாதம் அல்லால் என் தன் ஆர் உயிர்க்கு⋆ யாதொன்றும்
பற்றில்லையே (85)

பற்றா மனிசரைப் பற்றி⋆ அப்பற்று விடாதவரே
உற்றார் என உழன்று⋆ ஓடி நையேன் இனி⋆ ஒள்ளிய நூல்
கற்றார் பரவும் இராமாநுசனை⋆ கருதும் உள்ளம்
பெற்றார் எவர்⋆ அவர் எம்மை நின்றாளும் பெரியவரே (86)

பெரியவர் பேசிலும்⋆ பேதையர் பேசிலும்⋆ தன் குணங்கட்-
குரியசொல் என்றும்⋆ உடையவன் என்றென்று⋆ உணர்வின் மிக்கோர்
தெரியும் வண் கீர்த்தி இராமாநுசன் மறை தேர்ந்துலகில்⋆
புரியும் நல் ஞானம்⋆ பொருந்தாதவரைப் பொரும் கலியே (87)

கலி மிக்க செந்நெல்⋆ கழனிக் குறையல்⋆ கலைப் பெருமான்
ஒலிமிக்க பாடலை உண்டு⋆ தன் உள்ளம் தடித்து⋆ அதனால்
வலி மிக்க சீயம் இராமாநுசன் மறை வாதியராம்⋆
புலி மிக்கதென்று⋆ இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே (88)

போற்றரும் சீலத்திராமாநுச⋆ நின் புகழ் தெரிந்து
சாற்றுவனேல்⋆ அது தாழ்வது தீரில்⋆ உன் சீர் தனக்கோர்

ஏற்றம் என்றே கொண்டிருக்கிலும் என் மனம் ஏத்தி அன்றி⋆
ஆற்றகில்லாது⋆ இதற்கென் நினைவாய் என்றிட்டஞ்சுவனே (89)

நினையார் பிறவியை⋆ நீக்கும் பிரானை⋆ இந் நீள் நிலத்தே
எனை ஆள வந்த இராமானுசனை⋆ இருங்கவிகள்
புனையார் புனையும் பெரியவர் தாள்களில்⋆ பூந்தொடையல்
வனையார்⋆ பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள் சுரந்தே (90)

மருள் சுரந்தாகம வாதியர் கூறும்⋆ அவப் பொருளாம்
இருள் சுரந்தெய்த்த⋆ உலகிருள் நீங்கத்⋆ தன் ஈண்டிய சீர்
அருள் சுரந்தெல்லா உயிர்கட்கும் நாதன்⋆ அரங்கன் என்னும்
பொருள் சுரந்தான்⋆ எம் இராமானுசன் மிக்க புண்ணியனே (91)

புண்ணிய நோன்பு புரிந்தும் இலேன்⋆ அடி போற்றி செய்யும்⋆
நுண் அருங்கேள்வி நுவன்றும் இலேன்⋆ செம்மை நூற்புலவர்க்
கெண் அருங்கீர்த்தி இராமானுச! இன்று நீ புகுந்து⋆ என்
கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்⋆ நின்ற இக் காரணம் கட்டுரையே (92)

கட்டப் பொருளை மறைப் பொருள் என்று⋆ கயவர் சொல்லும்
பெட்டைக் கெடுக்கும்⋆ பிரான் அல்லனே⋆ என் பெரு வினையைக்
கிட்டிக் கிழங்கொடு தன் அருள் என்னும் ஒள் வாள் உருவி⋆
வெட்டிக் களைந்த⋆ இராமானுசன் என்னும் மெய்த்தவனே (93)

தவம் தரும் செல்வம் தகவும் தரும்⋆ சலியாப் பிறவிப்
பவம் தரும்⋆ தீவினை பாற்றித் தரும்⋆ பரந்தாமம் என்னும்
திவம் தரும் தீதில் இராமானுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்கு⋆
உவந்தருந்தேன்⋆ அவன் சீர் அன்றி யான் ஒன்றும் உள்
மகிழ்ந்தே (94)

உண்ணின்றுயிர்களுக்கு⋆ உற்றனவே செய்து⋆ அவர்க்குயவே
பண்ணும் பரனும் பரிவிலநாம் படி⋆ பல் உயிர்க்கும்
விண்ணின் தலை நின்று வீடளிப்பான் எம் இராமானுசன்⋆
மண்ணின் தலத்துதித்து⋆ உய்மறை நாலும் வளர்த்தனனே (95)

வளரும் பிணிகொண்ட வல்வினையால்⋆ மிக்க நல்வினையில்⋆
கிளரும் துணிவு கிடைத்தறியாது⋆ முடைத்தலை ஊன்
தளரும் அளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனி திரிவேற்கு⋆
உளர் எம் இறைவர்⋆ இராமானுசன் தன்னை உற்றவரே (96)

தன்னை உற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர்⋆ மன்னு தாமரைத் தாள்
தன்னை உற்றாட்செய்ய⋆ என்னை உற்றான் இன்று⋆ தன் தகவால்
தன்னை உற்றார் அன்றித் தன்மை உற்றார் இல்லை என்றறிந்து⋆
தன்னை உற்றாரை⋆ இராமானுசன் குணம் சாற்றிடுமே (97)

‡இடுமே இனிய சுவர்க்கத்தில்⋆ இன்னும் நரகில் இட்டுச்
சுடுமே அவற்றை⋆ தொடர் தரு தொல்லை⋆ சுழல் பிறப்பில்
நடுமே இனி நம் இராமானுசன் நம்மை நம் வசத்தே⋆
விடுமே சரணம் என்றால்⋆ மனமே! நையல் மேவுதற்கே (98)

தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும்⋆ தாழ்சடையோன்
சொற் கற்ற சோம்பரும்⋆ சூனிய வாதரும்⋆ நான்மறையும்
நிற்கக் குறும்பு செய் நீசரும் மாண்டனர்⋆ நீள் நிலத்தே
பொற் கற்பகம்⋆ எம் இராமானுச முனி போந்த பின்னே (99)

போந்ததென் நெஞ்சென்னும் பொன் வண்டு⋆
உனதடிப் போதில் ஒண் சீர்
ஆம்⋆ தெளி தேன் உண்டமர்ந்திட வேண்டி⋆ நின்பால் அதுவே
ஈந்திட வேண்டும் இராமானுச! இதுவன்றி ஒன்றும்⋆
மாந்தகில்லாது⋆ இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே (100)

மயக்கும் இரு வினை வல்லியில் பூண்டு⋆ மதி மயங்கித்
துயக்கும் பிறவியில்⋆ தோன்றிய என்னை⋆ துயர் அகற்றி
உயக்கொண்டு நல்கும் இராமானுச! என்றதுன்னை உன்னி⋆
நயக்கும் அவர்க்கிதிழுக்கென்பர்⋆ நல்லவர் என்று நைந்தே (101)

நையும் மனம் உன் குணங்களை உன்னி⋆ என் நா இருந்தெம்
ஐயன் இராமானுசன் என்றழைக்கும்⋆ அருவினையேன்
கையும் தொழும் கண் கருதிடும் காணக் கடல் புடை சூழ்⋆
வையம் இதனில்⋆ உன் வண்மை என்பால் என் வளர்ந்ததுவே (102)

வளர்ந்த வெங்கோப மடங்கல் ஒன்றாய்⋆ அன்று வாள் அவுணன்
கிளர்ந்த⋆ பொன் ஆகம் கிழித்தவன்⋆ கீர்த்திப் பயிர் எழுந்து
விளைந்திடும் சிந்தை இராமானுசன் என்தன் மெய்வினை நோய்⋆
களைந்து நன் ஞானம் அளித்தனன்⋆ கையில் கனி என்னவே (103)

கையில் கனி என்னக்⋆ கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும்⋆ உன்தன்
மெய்யில் பிறங்கிய⋆ சீரன்றி வேண்டிலன் யான்⋆ நிரயத்-
தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதி விண் சேரிலும் இவ்வருள் நீ⋆
செய்யில் தரிப்பன்⋆ இராமானுச! என் செழுங்கொண்டலே! (104)

செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண் துயில் மாயன்⋆ திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார் நெஞ்சில்⋆ மேவு நன் ஞானி⋆ நல் வேதியர்கள்
தொழும் திருப் பாதன் இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர்⋆
எழுந்திரைத்தாடும் இடம்⋆ அடியேனுக்கிருப்பிடமே (105)

‡இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம்⋆ மாலிருஞ்சோலை என்னும்
பொருப்பிடம்⋆ மாயனுக்கென்பர் நல்லோர்⋆
அவை தம்மொடும் வந்
திருப்பிடம் மாயன் இராமானுசன் மனத்து⋆ இன்றவன் வந்
திருப்பிடம்⋆ என்தன் இதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே (106)

‡இன்புற்ற சீலத்திராமானுச⋆ என்றும் எவ்விடத்தும்
என்புற்ற நோய்⋆ உடல் தோறும் பிறந்திறந்து⋆ எண் அரிய
துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவதொன்றுண்டு⋆ உன் தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும் படி⋆ என்னை ஆக்கி அங்காட்படுத்தே (107)

‡அங்கயல் பாய் வயல் தென் அரங்கன்⋆ அணி ஆகமன்னும்
பங்கய மாமலர்⋆ பாவையைப் போற்றுதும்⋆ பத்தி எல்லாம்
தங்கியதென்னத் தழைத்து நெஞ்சே! நம் தலைமிசையே⋆
பொங்கிய கீர்த்தி⋆ இராமானுசன் அடிப் பூ மன்னவே (108)

॥ திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம் ॥